

जर्जगपुर न० जर्म० । अम्बरस्वपुरे स्वपुरे हरिचन्द्रपुरे
लिका० । हरिचन्द्रपुरे तत्पुरसोर्द्धत्वं वक्ष्यते । २लि-
हराचुरपुरे च तत्पुरस्याम्बरस्वतत्त्वम् हरिच० १२४
अ० यथा

“लिपुरं पुत्रव्यास । वृहद्वातसमीरितम् । विस्मयति
नभोमध्ये मेघवृन्दमिवोत्थितम् । प्राकारेण प्रवृत्तेन नाच-
नेन विराजता । सविभिर प्रकाशभिः सर्वरत्नैश्च तोरणैः ।
वभासे नभसो मध्ये त्रिया परनया लब्धम् । गन्धर्वाणा-
मिवोदयं कर्मणा साधितं पुरम् । वाजिनः पक्ष-
युक्ता वहन्ति वज्रदंतिताः । पुरं प्रभाकरं श्रेष्ठ स-
नोभिः कामचारिणः । धावन्तो वृषजायाश्च विक्रमैः
प्राचसंभृतैः । आह्वयन्त इवाकाशं सुरैः ययदक्षप्रभैः ।
वायुवेतसमैर्वनैः कम्पयन्त इवाम्बरम् । सर्वतः धमद्वयन्त
चक्षुर्भिरिदितान्त्रभिः । कविभिर्वचनप्रख्यैस्तपसा दग्ध-
किल्बिषैः । गीतवादिनचञ्चलं गन्धर्वनगरोपमम् । वि-
त्तायुधसमाकीर्णैः प्रतप्तकनकप्रभैः । भवमैर्गुणयैश्च पां-
शुभिः समलङ्कृतैः । देवेन्द्रभगवाकारैः शुभे तन्त्राद्युति ।
प्रासादायैः प्रवृत्ते चैकाग्रमिच्छरप्रभैः । शुभे दैत्य-
नगरं बहुसूर्यमिवाम्बरम् । यथाहासकसम्पन्नं तप्त-
काञ्चनसप्रभम् । श्रेष्ठितोत्पुटवस्तुं धिक्नादविना-
दितम् । नभो पल्लुजनाकीर्णं वनं चैतरेण यथा ।
सहस्रतपताकं तदसिभिश्च विराजितम् । रराज लिपुरं
राजन् । महाविद्युदिवाम्बरे” ।

जर्जचरण पु० जर्ज उर्द्ध्वः चरणोऽस्य । १तपस्विभेदे जर्ज-
पादादयोऽप्यत्र । २अष्टपादे यस्मिन् च तस्याष्टानां पादानां
मध्ये चतुर्णामूर्ध्वस्थत्वात् तयात्वम् ।

जर्जजानु लि० उर्द्ध्वमुष्णं जातु यस्य । उच्चजातुके वा कप-
जर्जजातुक् नदर्थे । कवभावापणे वा जातुभोक्तुः
जर्जस्तु तदर्थे “अणमयमसूय अम्रभूर्द्धस्तुरेव” माघः
अत्रार्थं जर्जस्तु इति हिङ्गुपक्षोः पृथो० साधु ।

जर्जया अव्य० उच्च+वा+याच् । जर्जप्रकारे उर्द्ध्व इत्यर्थे च
“म स्तुतु दोधुवदूर्ध्वं चाभूत्” अ० १०, २१, १ ।

जर्जदंष्ट्रकेश पु० उर्द्ध्वदंष्ट्राणाञ्जतदंष्ट्राणां भूतानामीयः । १महा-
देवे “नमोर्द्धदंष्ट्रकेशाय शुक्लायावतताय च । विबोहिताय
धूम्राय नोक्षपीवाय वै नमः” मा० या० २८६ अ० नमोर्द्ध-
त्वात् “सैवदाशरथी रामः” इति वत् पादपूर्वाय सन्धिः ।
जर्जदृष्टि स्त्री जर्जा भुवोर्मध्यस्था दृष्टिः । उपपन्नान्ते
योगार्थं भुवोरन्तराख्यदृष्टौ २जर्जोऽक्षिप्रदृष्टौ च

जर्जा दृष्टिरस्य बहु० । ३तादृशदृष्टियुते ४जर्जोऽक्षिप्रदृष्टि-
युक्ते च जर्जोऽनेतोर्द्धवाद्योऽप्यत्र ।

जर्जदेव पु० जर्ज उच्चो देवः । १पञ्चमेन्द्रे २विष्णौ गच्छरत्ना०
जर्जदेव पु० जर्जः मरणोत्तरं भावी देवः । मरणोत्तरमाविनि-
देवे “जर्जदेवनिमित्तार्थमहं दातुं जहाञ्जनीन्” रामा०
जर्जदेवाय साधु “जर्जन्दाश्व देवाश्च लोकोत्तरपदस्य च”
का० ठञ् । और्द्धदेविक मरणोत्तरकर्तव्ये आह्लादौ
तत्र कर्म कृतितु प्रसिद्धम् और्द्धदेविकमय्ये विवृतिः ।
जर्जगमस् पु० उर्द्ध्वं नभोयस्य । नभोमध्ये यस्मिन्माने वायौ
“आह्लातते जर्जगमसं साहृतं गच्छतम्” यज० ०६, १६,
जर्जन्म लि० जर्जम्+दम्+अच् । जर्जस्ये लिका०
ततो भवाद्यर्थे ठञ् । और्द्धन्मिक तद्वयादौ लि० ।

जर्जपात्र न० जर्ज नेतव्यं पात्रम् । यत्तपात्रे उलूखलादौ
“शौर्यरजदीनामूर्ध्वपात्रपहासनाम्” याज्ञ० “जर्जपा-
त्रम् यज्ञियोलूखलादि पहादिसाहचर्यात्” मित्ता०

जर्जपुण्ड्र पु० जर्ज जर्जमुखः पुण्ड्रः रंजुयदिरिव । लला-
टस्ये जर्जमुखे पुण्ड्रश्च देवात्मके तिलकभेदे ।
तद्वारणे विधिमपेधादिकं निरूप्यते । “जर्जपुण्ड्र”
मृदा कर्मात् लिपुण्ड्रं भक्षणा सदा । तिलकं वै त्रिजः
कुर्याच्चन्द्रेण यदुद्वक्ष्या” आ० त० पु० । “जर्जपुण्ड्र” त्रिजः
कुर्यात् जलियस्तु लिपुण्ड्रकम् । अर्द्धचन्द्रात् वैश्वस्य व-
स्तुं च पुण्ड्रयोनिजः” आ० त० ब्रह्मा० पु० । “अशुचिर्वाप्य
नाचारो जनसा पापमाचरन् । शुचिरेव भवेन्नित्य-
मूर्ध्वपुण्ड्रादितोमरः” जर्जपुण्ड्रधरो मर्त्योऽनियते यत्न
कुलचित् । त्वपाकोऽपि विमानस्यो मम लोके मर्ह्यते”
इति ब्रह्मपु० । तद्वारणे वैदिकद्विजातिरिक्तस्यैवाधिकारः
यथोक्तं देवीभागवते श्रीनारायणेन “जर्जपुण्ड्रं त्रिगुलं
वस्तुं च तद्वारकम् । अर्द्धचन्द्रादि वा लिङ्गं वेदनिष्ठो न
धारयेत् । जन्मना लब्धजातिस्तु वेदपन्थानमान्वितः ।
पुण्ड्रान्तरं भ्रमाद्वापि ललाटे नैव धारयेत् । प्याति-
कान्त्यादिसिद्धार्थमपि विष्णुवगमादिषु । स्थितं पुण्ड्रा-
न्तरं नैव धारयेद्देहिकोजनः” । नि० सि० छतस० “विष्णु-
गमादितन्त्रेण दोषितानां विधीयते । यक्षचक्रगदापद्मैर-
ङ्गनं गान्धर्वादिनाम् । वेदमार्गेणैकवस्तु मोक्षेनाप्य-
ङ्कितोयदि । पतत्येव न सन्देहं जज्ञा पुण्ड्रान्तरादपि ।
यक्षचक्राद्याङ्गनं च गीतमृत्पादिकं तथा । एकजातेरयं
चर्मा न जातु स्यात् द्विजन्मनः” । “यक्षचक्रमृदा यस्तु
कुर्यात् तन्नायसेन वा । सन्देहवद्द्विजः कार्यः सर्वका-